

[C. J. F. Svens.]

den Tanke, at man for en ganske bestemt Operation, nemlig Kræft i anus, skulde lave et Specialhospital, men han erklærede selv i samme Øjeblik, at han var klar over, at det vilde fremkalde megen Modstand, ikke blot hos Patienter, men ogsaa hos Læger.

Jeg vil ikke bebrejde Lægerne noget, de vil naturligvis gerne have saa mange Afdelinger, saa mange Overlægestillinger, saa mange Uddannelsesstillinger som muligt, og det er der ikke noget at sige til, men jeg mener, det er et Hensyn, der maa vige ikke alene for Hensynet til Økonomien for de enkelte Hospitaler og Kommuner, men ogsaa for Hensynet til Patienterne. Denne Overlæge havde jo saa fuldkommen Ret i, at hvis een Mand faar samlet alle Operationer af en ganske bestemt Kategori i hele Landet eller store Landsdele, saa han faar et virkeligt Materiale at arbejde med, vil hans Teknik ganske anderledes kunne udvikles, end naar han som nu risikerer af den paagældende Operation kun at faa 2—3 Tilfælde hvert Aar. Hvad angaar Hensynet til Befolkningen, der gerne vil have deres syge Paarørende saa nær ved Hjemmet som muligt, maa jeg sige, at efterhaanden er Befordringsmidlerne i dette Land blevet saa udviklede, at det næppe vil kunne volde alt for store Vanskeligheder.

Man har forskellige Steder søgt at etablere Ordningen, og vi er saa lykkelige i Frederiksberg Kommune at have en forholdsvis tilfredsstillende Ordning med Københavns Amt med Hensyn til Behandling af epidemiske Sygdomme. Der er en vis Koordination, for at bruge et moderne Udtryk, men det kunde udvikles langt videre, og jeg haaber, at det vil være muligt gennem Erkendelse af, at netop af Hensyn til Patienterne og af Hensyn til Økonomien vil det eneste naturlige være at faa store Afdelinger, der havde specielle — og man kunde endda gaa meget vidt i det specielle — Opgaver med Hensyn til Operationer. Foruden den af mig nævnte Operation har ogsaa Lungekirurgi været paa Tale, men jeg vil i første Række hæfte mig ved Spørgsmaalet om Øjenklinik og Øre-, Næse- og Halsklinik, hvor ikke mindst den tekniske Øvelse spiller en ikke ringe Rolle.

Den højtærede Indenrigsminister endte dette Afsnit af sin Replik med at sige, at det var vigtigt, at Kommunerne administrerede den Ret, de har til at besætte de overordnede Lægestillinger, paa en saadan Maade, at der kan bevares fuld Tillid til, at alene saglige Hensyn bestemmer Afgørelsen. Jeg ved ikke af, at der er nogen Kommune,

der har tilsidesat de saglige Hensyn. Jeg maa blot sige, at lige saa vel som man maa forvente, at Kommunerne vil tage alle fornødne saglige Hensyn, saaledes bør det ogsaa kunne forventes, at de overordnede Lægemyndigheder ikke vil lade sig forblinde af den rent videnskabelige Uddannelse. Naturligvis skal denne være i Orden, men samtidig maa man ikke tilsidesætte Hensynet til de Imponderabilier, der er ved Valget af en overordnet Læge, idet ved Siden af det rent lægelige, det videnskabelige, sandelig i allerhøjeste Grad det personlige, det menneskelige, spiller en Rolle. Ikke mindst ved den Del af Lægevidenskaben, som det nærværende Tilfælde drejer sig om, Neurologi og Psykiatri, er det af afgørende Betydning, at Patienterne har den mest absolutte Tillid til deres Læge og villigt indordner sig under ham, og at de ved hans Behandling faar netop den, om jeg maa sige, psykiske Behandling, som disse Patienter i særlig Grad trænger til.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: I det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Udredning af det kommunale Syn paa det Forhold, vi her taler om, fremkom det ærede Medlem med den Bemærkning om Omordningen af Sinds- og Nerveafdelingen paa Frederiksberg Hospital, at Lægeforeningen allerede var indforstaaet i denne Omdannelse, og at det ærede Medlem ventede, at ogsaa Sundhedsstyrelsen vilde kunne tiltræde den. Det var jo at ønske, at man kunde faa en fredelig Udgang paa Striden, men naar jeg erindrer mig de Udtalelser af Sundhedsstyrelsen, der fremkom gennem den højtærede Indenrigsministers Indlæg, hvor Sundhedsstyrelsen om den selvsamme Ting siger, at en Mand, der kan lede en Afdeling saaledes ordnet, som man tænker sig det i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, han findes ikke i dette Land og overhovedet ikke nogetsteds i Verden, saa maa jeg sige, at der er mellem disse to Opfattelser af den samme Ting, Sundhedsstyrelsens egen og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens — der gaar ud paa, at Sundhedsstyrelsen kan tiltræde denne Ordning —, et saadant Svælg, at jeg ikke kan se, at det kan udfyldes ved de Erklæringer og Forklaringer, der nu er blevet givet fra to Sider. Jeg vilde meget ønske, at denne Meningsforskel kunde opføre. Jeg maa erkende, at jeg i mangt og meget giver det ærede Medlem Ret,